

ת"פ 31/97 - רפאל דאבוש - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 31-97 מדינת ישראל נ' דאבוש

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקש	רפאל דאבוש - בעצמו
נגד	
משיבים	1.
	2. מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה יעל אנגל
	3. התעשייה האווירית לישראל בע"מ - ע"י ב"כ עו"ד פייגין יונתן.

החלטה

ביום 15.10.23 הוגש ע"י המבקש בקשה לביטול ריביות ופיגורים.

המבקש העלה בבקשתו את טיעונו, כי הוא מנסה לארגן מחדש את חיו. היותו כיום בעל 5 ילדים שכולם משרתים בצבא וטען כי לפני 30 שנה "נכשל", היה בקשיים כלכליים ומסר כי "בטעות טיפשית פרץ לכספת בתעשייה אווירית וגנב 19 אלף דולר". מסר כי בשל מעשה זה חייו התהפכו, הוא התגרש ונכנס לבית סוהר, נשפט ל 4 שנים ובפועל ישב שנתיים ושמונה חודשים. עוד מסר, כי במשך השנים היה לו קושי נפשי וכלכלי לחזור לחיים רגילים. כיום מנסה להגיע להסדר עם המרכז לגביית קנסות שלא צלח.

מסר כי הסכום שגנב זה 65 אלף ₪ ועד היום שילם 115,000 ₪. זאת מתוך משכורתו בסך 7,000 ₪, שמתוכם מעוקלים 5,000 ₪ וכן משלם להוצל"פ עוד 600 ₪ בכל חודש. טען כי מסכומים אלו לא נותר לו כסף למחייה. מסר כי מתנצל על מעשיו ומבקש את התחשבות בית משפט.

המבקש צירף לבקשתו מסמך מאגף לשילוב חברתי של עיריית לוד, המופנה להוצל"פ מיום 16.5.23, מסמך המפרט את ההוצאות וההכנסות של המבקש, ובקשת הפונה להתחשב במצבו של המבקש.

כמו כן צורף לבקשה תלוש שכר של המבקש של חודש אוגוסט 2023 מ"האגודה למען החייל" מקום עבודה שהחל מ 26.5.13 והתלוש עומד על סך 7,453.62 ₪

ביום 9.11.23 הוגשה לעיוני תגובת המשיבה 1 לפיה עולה כי כנגד המבקש נכון להיום פתוחים 13 תיקים במרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות. 10 מהתיקים הם בגין אי תשלום אגרות רשות השידור, 2 תיקים בגין אי תשלום דוחות משטרה

עמוד 1

ותיק אחד בגין אי תשלום פיצוי פלילי מושא הבקשה. עולה כי סכום חובותיו של המבקש לרבות תוספת פיגורים והוצאות עומד בסך 583,122 ₪.

ב"כ המשיבה 1 צירפה לבקשה את גז"ד מיום 1.1.98 לפיו הוטל על המבקש פיצוי לנפגעי העבירה בסכום של 19,200 דולר קרי 68,077 ₪ הערך באותה עת. משהפיצוי לא שולם, בתאריך 21.12.2004 הועבר ה"חוב" למרכז לגביה. למבקש נשלחו דרישות תשלום כמפורט בתגובת המשיבה 1, אך המבקש לא פעל להסדר חובו ובהתאם הוטלו עיקולים.

מהתגובה עולה כי בהמשך המבקש פנה מספר פעמים במהלך השנים בבקשות להסדר חוב, אשר בוטלו לאחר שהמבקש לא עמד בהסדרים שניתנו לו במלואם. צוין כי בקשתו האחרונה של המבקש הוגשה בתאריך 20.6.23 במסגרתה ביקש לפרוס את חוב התשלומים בסך 2,000 ₪ בחודש. בתאריך 15.8.23 ניתנה החלטת דחיה מהטעם שמשמעות בקשתו כי החוב ישולם בעוד 24 שנים.

מהתגובה עולה גם כי בעת האחרונה שוחח מנהל המרכז לגביה עם בנו של המבקש, בשיחה הועלה מצבו של המבקש וכי נאמר כי המבקש הצליח לקבל הלוואה ממקום העבודה הנוכחי בסך של כ- 70 אלף ש"ח כדי להביא לסגירת התיק.

ב"כ משיבה 1 ציינה כי נכון להיום החוב בתיק עומד על סך 576,409 ₪ (קרן החוב 68,077 ₪, פיגורים 507,647 ₪, הוצאות 685 ₪) עד כה התקבל בתיק סך של 110,156 ₪ מתוכם סך של 10,247 ₪ שילם המבקש בקופת בית משפט טרם העברת התיק למרכז לגביה, סך של 35,640 ₪ כתוצאה מעיקולי צד ג' וסך של 59,979 ₪ שילם המבקש במסגרת הסדרי חוב.

ב"כ משיבה 1 טענה ארוכות בתגובתה אודות עמדת המרכז ביחס לתכלית הגביה על פי הדין ובסיומ תגובתה מסרה כי בשים לב לנסיבותיו האישיות של המבקש ולכך ששילם כבר את קרן החוב במלואה (ואף מעבר לכך) "המרכז לא יתנגד לבקשת החייב לתשלום סך של 70,000 ₪ שלאחריו ייסגר התיק וזאת בכפוף לקבלת עמדת נפגעת העבירה".

ביום 22.11.23 הוגשה לעיוני טענת נפגעת העבירה, משיבה 2, לפיה לטענתם המבקש הועסק בתע"א באמצעות חברת כ"א בתפקיד אבטחה רגיש, במשך תקופה של כשלושה חודשים, תוך ניצול מידע ואמצעים שהועמדו לרשות המבקש במסגרת עבודתו הוא הפר בצורה בוטה את חובת האמונים שלו כלפי התע"א שנתנה בו אמון.

משיבה 2 צוטטה בתגובתה חלקים מגז"ד שניתן בעניינו של המבקש וטענה כי למעשה המבקש הוא שגרם בהתנהלותו הפסולה לכך שחובו המקורי שהיה בסך של 19,200 דולר צבר תוספת פיגורים. טענה כי מצטרפת לטענות המשיבה 1 כי אי גביית הפיצוי מהווה פגיעה במימוש התכליות.

משיבה 2 טענה כי לאחר שקילת הדברים היא מתנגדת בתוקף לביטול החוב וטענה כי תשלום בסך 70,000 ₪ הנו סכום נמוך שאינו הולם ואינו משקף בין היתר את חומרת העבירות שבוצעו ע"י המבקש ואת יתר נסיבות העניין. משיבה 2 הוסיפה כי מבלי לגרוע בטיעוניה היא מבקשת להשאיר לשיקול דעתו של בית משפט האם להיענות לבקשת המבקש להפחתת החוב ואם כן איזה סכום לקבוע כסכום בו יש לחייב את המבקש.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות שהוגשו לתיק בית המשפט, בהתחשב במשך התקופה הארוכה בה המשיב לא שילם את הפיצוי, העובדה כי סכום הקרן שולם במלאו, בהתחשב כי כעת נפתחה אפשרות לכך שתע"א תוכל לקבל סכום משמעותי שיביא לסיום ההליך, מבלי להפחית בחשיבות תשלום הפיגורים שנוצרו בהתחשב בעובדה כי דחיית תשלום סכום של 70 אלף ₪ תביא לאפשרות שהחוב ישולם לשיעורין עוד שנים רבות ולא יביא למזור לשני הצדדים. בית המשפט אינו מתעלם מעמדת נפגעת העבירה, המתנגדת לבקשה. אולם חלק מהשיקולים שנטענו ע"י הנפגעת העבירה כמו חומרת העבירה, תחושת מידת הפגיעה בנפגעת העבירה, הם שיקולים שבשלב הדיוני הנוכחי, משקלם נמוך יותר מהשיקול של אפשרות שכלול תשלום הפיצוי והבאת מענה פיצוי תכליתי לנפגע העבירה, שאחרת נפגע העבירה עלול למצוא עצמו ממשיך להמתין להליכי גבייה עקרים שנים רבות.

בנסיבות שנוצרו, אני מוצא לקבוע כי המבקש ישלם סך של 70,000 ש"ח עד ליום 20.12.23 שעה 12.00. ככל שהמבקש יפקיד סכום זה עד למועד האמור יתרת סכום הפיגורים תבוטל. ככל שהמבקש לא יעמוד במועד ההפקדה יתרת סכום הפיגורים תעמוד על כנה.

מזכירות נא להודיע לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ד, 26 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.